

et saadant bestemt Forslag, naar man forud erklænder, at man mangler det fornødne Materiale til Sagens rette Bedømmelse, thi det kan jo ikke være Hensigten, at Folkethinget skal tage en urigtig Beslutning. Denne Betragtning understøttes i Betænkningen ved den Bemærkning, at man ved at styde Valget vidt ud i Fremtiden meget let kunde udsætte sig for en saare lidet ønskelig Forkængelse af den Tid, i hvilken den nævnte Valgkreds maatte savne en Repræsentant i Thinget. Alle ere ganske vist enige i, at det ikke er ønskeligt, at nogen Kreds bliver længere urepræsenteret end høist nødvendigt, men jeg troer ogsaa, at Alle ere enige i, at det er i lige saa høi Grad ønskeligt, at Ingen faaer Sæde i Thinget, som ikke med fuldkommen god Ret har erhvervet denne Plads. Det forekommer mig saaledes, at den Grund, at man af Frygt for at Valgkredsen skulde savne sin Repræsentant, ikke skulde udsætte Anerkjendelsen af Valgets Gyldighed, er aldeles intetfjendende; thi saa kom man albrig til at udsætte den endelige Afgjørelse af et Valg. Spørgsmaalet bliver jo, om de Anker, der ere fremførte, ere af den Natur, at de kunne begrunde en Udsættelse, og i saa Fald maa man see bort fra de Ulemper, som en Udsættelse medfører. Man søger dernæst i Betænkningen at udvise Betydningen af de væsentlige Klagepunkter, der ere fremkomne i det indsendte Andragende, navnlig ved at gjøre opmærksom paa, at der er saa mange Underskrifter, at Ansvarer for hver Enkelt paa en Maaade bliver blegere derved, og at Andragendet ikke fremtræder med det Præg af Alvor og fuld Bevidsthed om Ansvarlighed, som det vilde have, naar det var nogle saa Mænd, der havde sat deres Navn under det. Denne Betragtning er ligesom i Strid med den, man ellers gjør gjældende med Hensyn til Andragender i Almindelighed. Jeg vil saaledes tillade mig som et Tankeexperiment at fremstille for de Herrers Opmærksomhed det Tilfælde, at et Ministerium f. Ex. fik en Tilslidsadresse fra Folk rundt omkring i Landet; en saadan Adresse vilde jo i høi Grad have Vægt, naar den var forsynet med mange Underskrifter, skjøndt man kunde tænke sig, at den politiske Stilling var saaledes, at det var umuligt for disse mange Menneſter at have et

saadant Kjendskab til vore diplomatiske Forhandlinger og vor hele politiske Stilling, at Enhver med Sikkerhed kunde afgjøre, om Ministeriet til en given Tid fortjente en saadan Tilslid. Men uagtet Enhver veed dette, uagtet Alle ere enige om, at jo flere Underskrifter der er paa en saadan Adresse, desto mere Vægt har den, vil Udvalget her gjøre det stik Modsatte gjældende. Jeg for mit Vedkommende troer, at enhver Adresse, enten den gaar i den ene eller anden Retning, har den samme Vægt for de enkelte Underskriveres Vedkommende, enten der er saa eller mange, og jeg mener, at hvis dette Andragende, der er indsendt til Rigsdagen i Anledning af det omhandlede Valg, ellers indeholder sande Bemærkninger, saa vækkes Sandheden af disse paa ingen Maaade derved, at der er Mange, der have understrevet det. Jeg maa imidlertid udtrykkelig bemærke, at jeg heller ikke troer, det bestyres derved; de mange Underskrifter ere en Omstændighed, der efter min Opfattelse er ligegyldig for Betragtningen.

Udvalget gaar dernæst over til at omhandle det væsentlige Klagepunkt, der er anført i Andragendet, at der har fundet Bestikkelser Sted, og saa fremhæver Udvalget, at det er af største Betydning, om saadanne Valgbestikkelser skulde være foretagne af Valgcandidaten. Deri kan jeg for mit Vedkommende være ganske enig med Udvalget, og jeg skal ogsaa erklære mig ganske enig i, at der ikke foreligger Noget, der tyder paa, at den vedkommende Candidat har søgt at bestikke nogen Vælger, men i Klagen er det kun fremhævet som et Rygte, at han har gjort det. Derimod er det aldeles bestemt paastaet om en anden Mand, at han har besticket andre navngivne Mænd, og det synes mig at være en saa grov Sigtelse, at hvis den er sand, er det umuligt at anerkjende Valget for gyldigt, og er den usand, skal jeg villig anerkjende, at de vedkommende Andragere bør drages til alvorligt Ansvar. Det er ikke min Hensigt at tale Andragernes Sag, men jeg vil tale for den Ret, som baade disse og enhver Vælger have til at klage til Rigsdagen; men idet de have denne Ret, have de tillige det Ansvar, som enhver fornuftig Mand har, at han skal vedstaae og tage Følgerne af det, han klager over. Der kommer nu en lang og som